

Magdalena Mączyńska

Opatów, pow. Kłobuck. Stanowisko 6

Informator Archeologiczny : badania 8, 138-139

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W sezonie letnim badaniami objęto ary 588 i 464 oraz kurhan 23. W arze 588 odkryto 4 groby szkieletowe, 8 grobów jamowych i 1 grób popielnicowy. W arze 464 nie odkryto żadnych pochówków. Wyposażenie grobów nie wyróżniało się niczym szczególnym w stosunku do poprzednich sezonów. Najczęściej na wyposażenie bogatszych grobów składały się fibule, bransolety, klamerki esowate, paciorki bursztynowe i szklane, przęśliki, igły i pojedyncze naczynia. Wyposażenie to potwierdza ustaloną już wcześniej chronologię cmentarzyska na fazy B-2, C-1.

W kurhanie 23 odkryto 3 pochówki. Pochówek nr 1 ciałopalny jamowy, wkopany w bruk kurhanu nie zawierał żadnego wyposażenia. Pochówek nr 2 szkieletowy, usytuowany w centrum kurhanu zawierał dwie fibule Al. II-40, jedną fibulę Al. V-127/128, brązową klamerkę esowatą, brązową sprzączkę zbliżoną do prostokątnej z kołcem osadzonym na osi. Pochówek nr 3 szkieletowy, został wykopany w północno-zachodniej części kurhanu, niszcząc częściowo płaszcz kamienny. Wyposażony był tylko w szpilę haczykową w drewnianej pochewce. Pod płaszczem kamiennym odkryto wyraźne ślady orki. Kurhan ten wyróżniał się wśród dotychczas zbadanych brakiem wieńca kamiennego otaczającego płaszcz kamienny kurhanu.

Badania będą kontynuowane.

OPATOW, pow. Kłobuck
Stanowisko 6

Instytut Archeologii
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Badania prowadziła mgr Magdalena Mączyńska. Finansowali WKZ i Instytut Archeologii UJ. Czwarty sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Zbadano powierzchnię ponad 8,5 ara. Prócz niewielkich skupisk ceramiki i paleniska odkryto dużą chatę, częściowo zagłębioną w ziemię, o zarysie prostokątnym i wymiarach 10 x 5 m. W obrębie chaty natrafiono na ślady paleniska, które zawierało m.in. dwa fragmenty ciężarków tkackich. Z wypelniska chaty pochodzi trójwarstwowy grzebień rogowy o uchwycie dzwonowatym i pucharek gliniany, wykonany na kole. Zabytki te pozwalają datować odkryty obiekt na tzw. fazę D odpowiadającą pierwszej połowie V w.n.e. Jest to, jak dotąd, najpóźniejszy zespół w obrębie badanej osady, której użytkowanie rozpoczyna się w fazie B2/C1 okresu rzymskiego.

Osada na stanowisku 6 jest ściśle związana z dużym cmentarzyskiem z okresu wpływów rzymskich w tej samej miejscowości / stanowisko 1/.

Badania kompleksu osad w Opatowie planowane są na szereg dalszych sezonów w celu ustalenia czasu ich użytkowania oraz powiązań z cmentarzyskiem. Prócz dalszych prac na stanowisku 6 planuje się także przeprowadze-

nie badań na sąsiadującej z nim osadzie na stanowisku 11 i ewentualne badania ratownicze na stanowisku 4 - osadzie, której teren zajęty jest przez współczesną zabudowę.

PĘCICE, pow. Pruszków
Stanowisko 2

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Warszawie

Badania prowadził mgr Stefan Woyda. Finansował WKZ w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Osada produkcyjna z okresu późnolateńskiego i rzymskiego.

Stanowisko leży na przykrawędnej partii tarasu nadzalewowego, lewego brzegu Raszynki, 5 km na zachód od granic Warszawy.

Prace wykopaliskowe poprzedziła szczegółowa inwentaryzacja powierzchniowa i zdjęcie geofizyczne wykonane przez zespół geofizyków z AGH w Krakowie pod kierunkiem prof. J. Kowalczyka.

Zbadano obszar 80 m² odkrywając 38 pieców typu kotlinkowego w układzie nieregularnym. Waga kłoców żużla bardzo zróżnicowana od 50 kg do 260 kg. W oparciu o ceramikę datujemy piece na środkowy i późny podokres rzymski.

Badania będą kontynuowane.

PLUDWINY, pow. Brzeziny
Stanowisko 1

Muzeum Regionalne
w Brzezinach

Badania prowadził dr Henryk Wiklak. Finansował WKZ w Łodzi. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne z okresu wpływów rzymskich /II-IV w./ kultury wenedzkiej, oraz ślady osadnictwa neolitycznego, trzcinickiego i lużyckiego.

Przebadano 175 m². Odkryto 11 grobów ciałopalnych, jamowych i popielnicowych. Groby w większości uległy zniszczeniu przez piasznicę chłopskie i uprawę pól. Inwentarz grobowy stanowiła ceramika, spalone kości ludzkie, przedmioty metalowe, szklane i kościane. Ceramikę reprezentują ułamki naczyń glinianych i przeszliki. Wśród ułamków naczyń spotyka się fragmenty tak zwanej "ceramiki siwej" i "terra sigilata". Na jednym ułamku naczyń